

Artikel geprint vanaf Jazzenzo.nl

CRAM: de nieuwe band van een Amsterdamse akkoordenfiguur

INTERVIEW met CORRIE VAN BINSBERGEN

door: Rinus van der Heijden

Corrie van Binsbergen speelt met CRAM op het North Sea Jazz Festival. Foto: Liesbeth Keder

Ja, peinst ze, het is "best lang geleden" dat ze speelde op het North Sea Jazz Festival. Dat was in 1999 toen ze met haar kwartet **Vanbinsbergen** met Anton Goudsmit en de broers Arling speelde op het **Dakerras** van het Nederlands Congresgebouw in Den Haag. Nu is ze uitgenodigd om met haar nieuwste groep **CRAM** te komen en daar is Corrie van Binsbergen natuurlijk blij mee. "Op de vrijdagavond konden Arend en Mick niet, dus we spelen nu in een wat **kleinere zaal** op de zondagmiddag, maar dat is met deze formatie misschien nog wel leuker."

CRAM is eigenlijk **toevallig ontstaan**. Eind 2005 werd Corrie van Binsbergen met haar toenmalige kwartet uitgenodigd in **Marokko**. Omdat twee van de vier bandleiden niet konden op de gewenste data, zocht ze naar **een oplossing**. "Ik dacht: dan ga ik helemaal opnieuw beginnen. Ik vroeg me af met wie het op zo'n korte termijn wat zou kunnen worden en met wie het bovendien **leuk toeven** zou zijn op een buitenlands tripje." Uiteindelijk trok Corrie van Binsbergen met bariton- en sopraansaxofonist **Rutger van Otterloo**, Mick Paauwe op babybas en Arend Niks op slagwerk naar Marokko. "Rutger en Arend spelen ook in **Corrie en de Grote Brokken** (een van de andere groepen van Corrie van Binsbergen, RvdH) en Mick was nieuw voor mij. Maar het werkte goed. We speelden nog **een keer in Italië** en toen beseften we: we zijn een band."

Aanpakken

CRAM is een groep waarin de musici flink moeten **aanpakken**. "In de Grote Brokken staat de muziek voor een groot gedeelte vast. Komt iedereen wel eens **aan de beurt**. Neem mezelf. In CRAM speel ik de ene keer de baslijn mee, een andere keer wat **riffs**. Ik ben de enige akkoordenfiguur. Dus bedenk ik ter plekke lange lijnen, ga **freewheelend** door de muziek of ik pak een solo. We zijn alle vier **helemaal vrij**. Dat is trouwens inherent aan een kleinere bezetting."

Die **vrijheid en het intensieve spelen**, dat was ook precies wat Corrie van Binsbergen voor ogen had toen ze aan CRAM begon. Vanaf 2003 hield ze zich vooral bezig met zogeheten **literaire concerten**: optredens met dichters of schrijvers als Jules Deelder, Renate Dorrestein, Toon Tellegen, **Kees van Kooten** en Remco Campert. "Dat doe ik nog altijd heel erg graag maar ik ben dan wel erg bezig met het geven van **ques aan de muzikanten** en dirigeren. Misschien nog wel meer dan met zelf spelen. Dus werken in zo'n **kleine bezetting** waarin ikzelf voortdurend aan het spelen ben en ook qua volume me **geen zorgen** hoeft te maken, is zeer prettig. Ik denk dat CRAM een **logische stap** is naast de schrijvers en ook naast de Grote Brokken."

De muziek van CRAM is door de **flexibele opstelling** van de groepsleden zeer divers. De meeste composities zijn van Corrie van Binsbergen en Arend Niks en een aantal van bassiste **Mick Paauwe**. Soms is er sprake van alleen maar een melodie met een baspatroon, soms veel verder uitgewerkt. De **lengte van de stukken** is variabel: van twee tot pakweg acht minuten.

Nu het woord componeren is gevallen, is daarmee een belangrijk deel van Corrie van Binsbergens **activiteiten** geduid. Zij componeert niet alleen voor haar eigen groepen, maar ook 'buitenshuis'. Voor de **Biënnale van het Filmmuseum** deed ze onlangs een grote opdracht: 'L'Atlantide', een **film uit 1921** van muziek voorzien, die wordt vertolkt door een ensemble van tien musici. Maar ze schreef en schrijft ook voor het **Asko Ensemble**, het ZAPP Strijkkwartet en voor de **vrouwengroep Electra**. Voorts wil ze met de Vlaming Josse de Pauw "een soort muziektheater, opera-achtig iets" gaan doen en staan er in het najaar weer zo'n twaalf optredens gepland met Toon Tellegen & **Het Wisselend Toonkwintet**.

Werk genoeg

Werk genoeg dus? "Daarop zeg ik volmondig ja. Ik moet eerder oppassen dat ik niet teveel aanneem. **Alles loopt door elkaar heen**. Met de jazzmuziek gaat het misschien niet zo goed, ik heb helemaal **niet te klagen**."

En heeft ze tot slot ook een verklaring waarom het met live-jazz in Nederland niet zo lekker loopt? "Deze muziek gaat bijna zeker

aan **bureaucratie** ten onder. Als er anderhalve man en een paardenkop in een club zitten, dan moet je je natuurlijk **achter de oren krabben**. Maar als een tent vol zit, laat ze daar dan **lekker doorhobbelen**, in plaats van bergen ingewikkelde formulieren te moeten invullen. Er is een enorme **behoefte om te spelen**. Musici willen op korte termijn dingen uitproberen. Daar zijn bijna geen podia meer voor. Je kunt wel in een repetitiehok gaan zitten, maar zeker **jazzmuziek is ook communicatie**, muziek die ter plekke ontstaat.”

*Gitariste en componiste **Corrie van Binsbergen** is een van de Nederlandse jazzmusici die vrijdag, zaterdag en zondag op het North Sea Jazz Festival in Rotterdam spelen. De Amsterdamse laat het publiek er kennismaken met haar nieuwe groep **CRAM**.*

- Corrie van Binsbergen [website](#)
- CRAM speelt op zondagmiddag 15 juli op North Sea Jazz Festival